

Dluhy dětí za jízdu načerno

k
?

mín-
yслу
sortů
šruje
dís-
ranu
dná-

pro-
netu,
ostí-
li na
za-
adou
Mi-
slati-
nate-
dem,
rup-
egaj-
bojí

stle-
řešit
lním
icích

obsa-
éhož
rgán
ovat

Dokončení ze strany 1

Na začátku jde zpravidla o pokutu ve výši tisíc korun. Ve chvíli, kdy dopravní podnik předá pokutu k vymáhání právníkům, částka dramaticky stoupne. Advokáti za vymáhání pohledávky účtují kolem dalších osmi tisíc korun. Exekutor si pak přidá deset tisíc. Není tedy žádnou výjimkou, když se po dvou letech od jízdy načerno vyšplhá finální účet na dvacet tisíc korun.

Zdeňka z dětského domova, která podobným osudem prošla, měla za tři jízdy bez lístku zaplatit přes padesát tisíc korun. Usmálo se na ni ale štěstí; jejího případu se ujala pražská advokátka Alena Vlachová, která děti z dětských domovů zdarma pomáhá oddlužit.

Jak zjišťovaly LN, problémy mladých černých pasažérů se ve větších městech počítají na tisíce. A zadlužených školáků přibývá.

Pokud ale dítě to, že dostalo pokutu od revizora, doma zatají, rodiče se o prohřešku v některých měsících mohou dozvědět až tehdy, když jim do schránky přijde obálka od advokáta. A to už je částka za jízdu načerno daleko vyšší.

Počet dětských černých pasažérů

(procento z celkového počtu přistižených černých pasažérů)

■ 6-15 let ■ 15-18 let

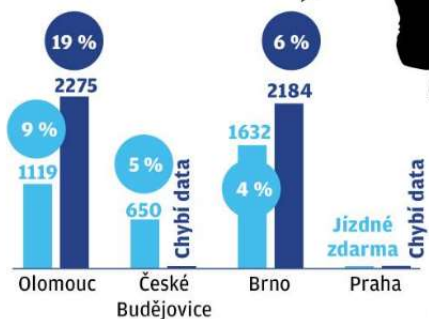

FOTO MAFRA ARCHIV

Úspěšná spolupráce dopravního podniku se sociálními pracovníky už několik let funguje například v **Brně**. O pokutách dopravce informuje orgán sociálně-právní ochrany dětí. Sociální pracovník má pak možnost kontaktovat rodiče a domluvit s nimi další postup. Program brněnského magistrátu loni pomohl od dluhů desítkám rodin.

Příkladem se snaží i v **Českých Budějovicích**. Tamní dopravní

podnik zasílá seznam dětských černých pasažérů na sociálně-právní odbor dokonce každý týden. Spolupráce funguje už osm let. Podle Viktora Lavičky, který je vedoucím útvaru obchodu českobudějovického dopravního podniku, tvoří problémové děti zhruba pět procent všech černých pasažérů.

Zahlezení úředníci

Ne všude je ale situace růžová. Někde myslí více než na děti na

kapacity úředníků. Ivana Štátná, vedoucí odboru sociálních věcí magistrátu v **Ústí nad Labem**, má za to, že by to jejím úředníkům jen přidělovalo práci.

„Neúměrně by to zatěžovalo samotnou práci sociálních pracovníků,“ napsala LN Štátná.

V **Ostravě** to vidí ještě ostřeji. Úředníci výměnu informací dokonce považují za nezákonnou. „Je nezbytné vést občany k tomu, aby přebírali zodpovědnost za

své činy a rozhodnutí. A to také nezletilé děti, které jsou schopny vyhodnotit důsledky svého chování,“ myslí si Andrea Vojtkovská, tisková mluvčí ostravského magistrátu.

Spolupráce na startu

Dopravní podnik v **Plzni** udělal ve vztahu k mladým dlužníkům první vstřícný krok. Sám oslovil vedoucí tamního sociálního odboru Svatavu Glancovou, aby problém řešili společně.

„Z naší strany bylo potvrzeno, že máme zájem spolupracovat a že je naším cílem v rámci preventivní poradenské činnosti pomáhat nezletilým dětem a jejich zákonným zástupcům při řešení dluhů,“ vysvětlila genezi těsnější spolupráce města a podniku Glancová.

Zájem o intenzivnější výměnu dat mají i na **olomouckém magistrátu**. Za skandální ale považují především nepoměr mezi původní pokutou a konečnou výší exekuce. „Zvláště u dětských dlužníků postihy stahují sociálně slabé rodiny do dluhové pasti. Stát by měl legislativně těmto excesům zabránit,“ říká Květoslav Richter, vedoucí odboru sociálních věcí v Olomouci.